

kobles på. Vi behøver jo ikke at holde de samme ting dobbelt.

Derudover vil jeg godt sige til de ordførere, der har været heroppe fra SF, De Radikale, Enhedslisten og Kristeligt Folkeparti, at jeg er meget glad for den fokusering på rekrutteringen og det at forebygge. Jeg tror, det var SF's fru Anne Baastrup, der sagde, at vi skal bryde fødekæden. Det er vi meget enige i og har som sagt også et helt forebyggende kapitel i vores rockeroplæg. Men vi skal også angribe problemstillingen ved at bryde fødekæden fra oven, ved at fjerne de store fisk. Det synes vi faktisk er den helt store styrke i det, vi har fremlagt og diskuteret i dag, nemlig at prøve at fange de store fisk, som er så udspekulerede og velorganiserede, at de gemmer sig bag alle de andre og sender de små fisk foran sig, og det sker langt bredere og langt længere ned i både alder og bredde, end vi har set det tidligere. Vi synes, det her kunne være måden, hvorpå man kunne optræfle nogle af de meget, meget store og omfattende kriminalitetstyper, som bagmændene sidder med, og som indebærer både skatteunddragelse og socialt bedrageri.

Så er jeg i øvrigt helt enig med den radikale ordfører, der siger, at det er lige meget, hvilken farve katten har, bare den fanger mus.

Jeg vil godt sige, at vi nu under udvalgsarbejdet kan kigge på de elementer særskilt. Jeg hørte også, at flere ordførere sagde, at de ikke kan støtte det i dets nuværende form, eller at der er delelementer, som de gerne ser på. Det synes jeg, vi skal tage os tid til og samtidig have en høring, hvor jeg er helt enig med fru Line Barfod i, at vi sagtens kunne suge lidt af Canadas erfaringer; der er ingen grund til, at vi opfinder alting selv.

Så er der spørgsmålet om sammenhængen med en ny politistruktur. Jeg kan godt se pointen fra mine kollegers side, og vi er selvfølgelig også villige til at diskutere det under udvalgsarbejdet, men jeg kan lige så godt med det samme sige, at vi altså ikke har tænkt os at afvente en politisk stillingtagen til Politikommissionens beretning. Det er muligt, vi kan finde andre former, når flere nu har påpeget strukturerne i det her, men det er ikke sådan, at vi vil sætte os hen og vente på det, som sandsynligvis bliver meget lange politiske forhandlinger.

Afslutningsvis skal jeg sige, at jeg er glad for, at vores beslutningsforslag har givet anledning til at få rockerkriminaliteten på dagsordenen. Jeg er glad for, at jeg hører en bred, bred enighed

om, hvor problemet ligger. Jeg er også glad for at høre, at flere har vist sig åbne over for elementer i vores forslag, og jeg er sikker på, at vi med det her beslutningsforslag og det, vi skal behandle efterfølgende, samt med en høring, hvor der kan komme mange andre elementer ind, også kan få en indsats, som vitterlig vil noget, som kan mærkes ude i virkeligheden, og som ikke blot er kaffemøder.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Kl. 15.35

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 23:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en forhøjet strafferamme for organiseret kriminalitet.

Af Morten Bødskov (S) m.fl.
(Fremsat 24/10 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget, som vi behandler i dag, vedrører spørgsmålet om indførelse af en adgang til at forhøje strafferammen for en lovovertrædelse, når den er begået som led i organiseret kriminalitet.

Lad mig indledningsvis slå fast, at regeringen ser med meget stor alvor på den organiserede kriminalitet. Erfaringerne med rockerkriminaliteten, der er den væsentligste form for organiseret kriminalitet i Danmark, har vist os, at indsatsen på dette område må prioriteres højt. Efter regeringens opfattelse er det naturligt helt uac-

ceptabelt, at de kriminelle etablerer sig i bander og lignende grupperinger alene med det formål at systematisere deres kriminelle forehavender.

Derfor må der slås hårdt ned på den organiserede kriminalitet både gennem en målrettet indsats fra politiets side og gennem en klar markering fra domstolens side, når de kriminelle idømmes straf.

Det er op til os som politikere at sørge for, at politi og domstole har effektive redskaber til deres rådighed i kampen mod den organiserede kriminalitet. I den forbindelse er tanken om at kunne anvende en forhøjet strafferamme, når en lovovertrædelse er begået som led i organiseret kriminalitet, ikke ny for regeringen.

Det skyldes bl.a. udviklingen i det strafferetlige samarbejde inden for EU. På baggrund af dette samarbejde har vi i den senere tid ofte haft anledning til at overveje, hvordan vi på den mest hensigtsmæssige måde kan markere i lovgivningen, at organiseret kriminalitet skal bedømmes særlig alvorligt.

I en række EU-rammeafgørelser, der forpligter os til at kriminalisere forskellige former for handlinger, findes der således bestemmelser om en forhøjet strafferamme, når lovovertrædelsen er begået som led i organiseret kriminalitet. Som eksempel kan jeg nævne den rammeafgørelse om bekæmpelse af børnepornografi og seksuelt misbrug af børn, der for nylig blev opnået politisk enighed om i EU. Rammeafgørelsen forpligter medlemsstaterne til at have maksimumstraffe i intervallet 1-3 år, mens der under skærpene omstændigheder, f.eks. når handlingen er begået som led i organiseret kriminalitet, skal være en maksimumstraf på mellem 5 og 10 år.

I dette tilfælde vil vi ikke efter dansk ret være dækket ind med en regel om forhøjelse af strafferammen med 50 pct., som foreslået i beslutningsforslaget. Der skal meget mere end en halv gang oveni, for at vi kan opfylde EU-forpligtelsen. Derfor har Justitsministeriet i det lovudkast om gennemførelse af rammeafgørelsen, der for tiden er i høring, valgt at foreslå en forhøjet sidestrafferamme for overtrædelse af mere systematisk eller organiseret karakter af de relevante bestemmelser. På den måde markerer vi i forhold til den konkrete forbrydelse, at det i særlig grad er strafværdigt, at forholdet er begået som led i organiseret kriminalitet.

Det er med andre ord ikke ligetil at indføre en generel bestemmelse i straffeloven om organiseret kriminalitet, når en sådan bestemmelse samtidig skal tage højde for vores EU-forpligtelser

vedrørende forhøjet straf for organiseret kriminalitet.

Hertil kommer så, at vi i straffeloven allerede har en bestemmelse i § 80, stk. 2, hvorefter det normalt vil være en skærpene omstændighed, at en strafbar handling er udført af flere i forening. Det sikrer, at der inden for de gældende strafferammer kan udmåles en højere straf end normalt, når flere personer sammen har været med til at begå kriminalitet. Den bestemmelse er med til at sikre, at der slås hårdt ned på organiseret kriminalitet.

Endvidere finder jeg det vigtigt at fremhæve, at en EU-definition af organiseret kriminalitet, som forslagsstillerne henviser til i bemærkningerne til beslutningsforslaget, altså ikke er en definition, der er udformet med henblik på at blive brugt i en egentlig strafferetlig sammenhæng, og den bliver heller ikke brugt i en sådan sammenhæng.

Man anvender således ikke en liste med 11 punkter, hvoraf mindst seks og heraf fire nærmere bestemte skal være opfyldt, når man i en konkret straffesag skal afgøre, om en forbrydelse er begået som led i organiseret kriminalitet. Sådanne tjeklister har vi ikke tradition for at bruge i vores strafferetlige begrebsverden, og det har man heller ikke i resten af EU.

EU-definitionen er udelukkende analyserelateret. Det er en vejledning for medlemslandene, når de udarbejder den årlige situationsrapport om organiseret kriminalitet. Listen udgør med andre ord et redskab for eksempelvis dansk rigspoliti, når de skal afgøre, hvilke former for kriminalitet der skal omtales i rapporten.

Kl. 15.40

Endelig er det vigtigt, når vi gør os overvejelser om at ændre ved principperne i vores straffelov, at de initiativer, vi tager på området, både er velovervejede og langtidsholdbare.

Under en forespørgselsdebat i Folketinget den 10. december 1998 vedtog Folketinget at opfordre den daværende regering til at lade Straffelovrådet vedtage en samlet vurdering af strafferammerne og eventuelt på baggrund heraf komme med indstillinger til ændring af straffeloven. Siden 1999 har Straffelovrådet arbejdet på højtryk med en betænkning om strafferammer og straffastsættelse, og alene her i 2002 har der været afholdt 19 møder i Straffelovrådet.

På baggrund af de tilkendegivelser, Justitsministeriet har fået fra Straffelovrådets formand, er det forventningerne, at rådet vil kunne afslutte arbejdet primo 2003.

Den problemstilling, som dette beslutningsforslag vedrører, er omfattet af det meget brede kommissorium, som i den forbindelse er givet til Straffelovrådet. Det er således lagt op til, at Straffelovrådet overvejer både de generelle principper for straf i straffelovens almindelige del og de enkelte straffebestemmelser i lovens specielle del.

For mig er der ingen tvivl om, at en sådan samlet faglig udvalgsbehandling er den rigtige fremgangsmåde, når det drejer sig om ændringer af så grundlæggende regler, som straffelovens bestemmelser om straffastsættelse.

Når betænkningen fra Straffelovrådet er afgivet, vil den blive sendt i høring hos relevante myndigheder og organisationer. Herefter er det tanken at fremsætte et lovforslag på grundlag af betænkningen, og i den forbindelse vil vi også have, at Folketinget får lejlighed til at drøfte og tage stilling til de forslag om ændringer af straffeloven, som Straffelovrådet kommer med. Efter min opfattelse er det i den sammenhæng, diskussion om de lovændringer, der lægges op til i beslutningsforslaget, hører hjemme.

Hertil kommer altså, at den definition af organiseret kriminalitet, som der henvises til i beslutningsforslagets bemærkninger, som nævnt ikke er udarbejdet med henblik på at blive brugt i en egentlig strafferetlig sammenhæng.

Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret på beslutningsforslaget og bare høre ministeren om to ting, for jeg synes ikke, det stod helt klart.

Er ministeren enig i, at når det handler om organiseret kriminalitet, er straffelovens § 80 i dag ikke nok, og at det er den, vi skal have kigget på? Det er det, der er i fokus i beslutningsforslaget.

Er det så også rigtigt forstået, at der i forlængelse af det, altså ændring af § 80 og tilpasningen af straffeloven i forhold til organiseret kriminalitet, rent faktisk også kommer noget fra regeringen? Det stod mig også lidt uklart.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg havde også lidt problemer med hørelsen og skal derfor også blot sikre mig, at det er rigtigt hørt, at ministeren erkender, at der skal komme en særlig paragraf på det her område.

Jeg må så sige, at det er meget svært at sidde og lytte til en minister, som henviser til Straffelovrådet, når man tænker på, hvad ministeren har jorder igennem det her Folketing uden så meget som at skele til Straffelovrådet. Jeg vil godt sige, at når regeringen ikke selv har lyst til at afvente Straffelovrådet, så føler vi andre os altså ikke yderligere forpligtet end som så.

Jeg synes, ministeren havde et flot indlæg omkring Straffelovrådet, som jeg til enhver tid kan bakke op. Det er nemlig vigtigt, at det bliver set efter af eksperter, men det er jo ikke den politik, regeringen i øvrigt har fulgt.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg fastholder, at jeg, fordi det her er en meget stor mundfuld, tror, at det er klogt at afvente Straffelovrådets arbejde, inden vi går i gang med lovgivning her i Folketingssalen om noget, der sådan set er principielt rigtigt.

Hr. Morten Bødskov hørte sådan set meget rigtigt. Som jeg gennemgik det og kom med et, kan man sige meget aktuelt eksempel, er vi netop i Ministerrådet, mens Danmark sidder i formandsstolen, nået til politisk enighed om rammeafgørelsen vedrørende seksuel udnyttelse af børn, og dér vil der være tale om en forhøjet strafferamme, for så vidt angår dem, der foretager den kriminelle handling i forening. Så med hensyn til det princip, som jeg hører hr. Morten Bødskov efterlyser skal være mere generelt gældende, kan jeg godt tilkendegive, at det også er et princip, som regeringen ikke kun tilslutter sig, men som vi allerede i forbindelse med rammeafgørelsen sådan set også har forpligtet os til skal indføres i dansk lovgivning.

Kl. 15.45

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Karsten Nonbo som ordfører.

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil sige om det her beslutningsforslag som om det forrige, at jeg i og for sig tror, Socialdemokratiet vil i den rigtige retning, jeg er bare bange for, at man ikke går i den rigtige retning med det her beslutningsforslag. Jeg er bange for, at ét er, hvad Socialdemokratiet vil, noget andet er, hvad man gør med det her.

I dag er organiseret kriminalitet sådan set omfattet af straffelovens § 80, stk. 2, hvori det hedder: »At gerningen er udført af flere i forening, vil i reglen være at anse som en skærpende omstændighed.« Men med de foreslåede 6 ud

af 11 krav til organiseret kriminalitet, som er nævnt i det her forslag, kan jeg ikke se andet, end at man faktisk skærper kravene til politiets bevisførelse for at kunne statuere organiseret kriminalitet. Man gør det altså rent faktisk sværere at få nogen dømt for organiseret kriminalitet.

Lad os tage de 11 punkter, der er listet op. Det hedder f.eks. i punkt 2: »Med hver sine forud fastlagte opgaver.« Det vil sige, at nu skal politiet til at bevise, at hver eneste af de kriminelle roller i den kriminelle gerning var forud fastlagt og bestemt på forhånd, og at man handlede efter en drejebog. Man spørger sig selv: Kan den improviserede kriminalitet, som en rockergruppe udfører, så ikke betegnes som organiseret?

Det samme, hvis man tager punkt 4: »Under anvendelse af en eller anden form for disciplin eller kontrol.« Det stiller altså skærpede beviskrav, når politiet skal bevise, at der var disciplin og kontrol over tingene, og hvis ikke de kan det, ja så er der vel ikke tale om organiseret kriminalitet.

Vi kan også tage punkt 6: »Udførelse på internationalt plan.« Vil det sige, at hvis *danske* rockergupper begår kriminalitet, så er det uorganiseret?

Eller hvad med stk. 8: »Anvendelse af kommercielle eller forretningsmæssige strukturer«?

Det er jo godt nok, det, Socialdemokratiet reelt vil, men jeg er bange for, at det er det forkerte, man gør.

Med hensyn til strafferammerne skal vi i Venstre ikke stille os i vejen for, at de bliver skærpet, men jeg tror bare ikke, det er så simpelt som at gange med 1,5. Det var ministeren også inde på. Derfor må vi nok afvente den betænkning.

Vi er parat til at se på straffelovens § 80, stk. 2, mere end vi er parat til lige at spise det her beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det er til hr. Nonbos problematisering omkring bevisbyrden.

Nu er det jo ikke sådan, at vi foreslår, at den nuværende paragraf om kriminalitet, der sker i forening, skal forsvinde, men mener Venstre ikke, at der er forskel på, om der er 2-3 personer, som laver et overfald i forening, altså sammen, og så den situation, hvor man meget velorganiseret ud over landets grænser eller internt i landet, sidder og trækker i trådene, sidder bagved og får alle mulige andre håndlangere til at rende

foran sig og begå denne her stedfortræderkriminalitet? Det er altså en helt anderledes situation, og det mener vi også, at vores straffelov skal afspejle.

Jeg skal så bare sige – og det tror jeg dybest set godt hr. Karsten Nonbo ved, men det kom til at lyde lidt anderledes: Det er jo ikke sådan, at man skal opfylde samtlige kriterier; der kan også være tale om nationalt organiseret kriminalitet.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Jo, selvfølgelig ved jeg det, og selvfølgelig kan jeg også bakke op om, at indholdet af forslaget går i den rigtige retning; jeg er bare bange for, at det her beslutningsforslag bliver en klods om benet i den rigtige retning.

Jeg er da enig i, og det ligger der jo også i selve begrebet strafskærpende omstændigheder, at hvis det udøves af flere i forening, og hvis det er forud planlagt, så skal det give sig til kende i selve strafudmålingen. Det er jeg helt enig i at det skal, og derfor er jeg også enig i, at vi godt kan forhøje strafferammerne. Men det her beslutningsforslag er jeg bange for bliver en klods om benet frem for at være den rigtige løsning.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det er blot lige for at få at vide, hvilke muligheder vi har i den videre proces.

Må jeg forstå det sådan – og jeg håber meget, at det var det, jeg hørte – at det ikke er en klar afvisning fra Venstres side, men at man er betænkelig ved nogle enkelte dele, som vi kan kigge på under udvalgsarbejdet?

Kl. 15.50

Jeg synes, det ville være glædeligt, hvis det er sådan, at vi er enige om, at der altså er forskel på at gøre noget i forening og så gøre noget, der er meget velorganiseret, og at vores straffelov skal afspejle det; så skal vi nok finde ud af teknikaliteterne, der skal løse det problem.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Det er mit indtryk, at fru Sandy Brinck har en meget selektiv hørelse, for det, jeg sagde, var, at det her beslutningsforslag er en klods om benet i den rigtige retning, så selvfølgelig kan vi ikke gå ind for det her beslutningsforslag.

Det var ligesom ved det forrige punkt på dagsordenen, vi diskuterede. Der sagde jeg flere

gange, at vi skulle have et godt samarbejde de forskellige instanser imellem; det valgte fru Sandy Brinck at overhøre. Og her er det, som om fru Sandy Brincks hørelse er for selektiv.

Vi er ikke enige i beslutningsforslaget, vi kan ikke bruge det til noget. Vi vil godt svømme i den rigtige retning, men vi vil ikke binde en klods om benene, før vi starter.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Per Dalggaard som ordfører.

Undskyld, det er først hr. Morten Bødskov som ordfører for Socialdemokratiet, men det fremgår ikke af den seddel, der ligger heroppe, det er jeg ked af at sige.

Morten Bødskov (S):

I Berlingske Tidende i søndags var der en artikel, som introducerede et relativt nyt fænomen på dansk grund, nemlig de grænseløse kriminelle, der arbejder på tværs af grænser, nationaliteter og kriminalitetsformer og faktisk er uden reel tilknytning til Danmark, men har et eneste motiv med deres ophold her i landet: at organisere sig hurtigt og begå meget, meget omfattende kriminalitet.

Som rigspolitichefen gør opmærksom på i sine rapporter, er den organiserede kriminalitet kommet til Danmark. Spørgsmålet er, om den straffelov, vi har, er indrettet herpå, og der er svaret fra Socialdemokratiets side nej. Derfor fremsætter vi det her beslutningsforslag.

Vi vil have begrebet organiseret kriminalitet defineret i straffeloven, og vi foreslår, at de gældende EU-kriterier, der findes i dag, indføres i den danske straffelov. Samtidig vil vi sende det klare signal, der ligger i en straffeskærpelse på området.

I Danmark er organiseret kriminalitet indtil videre heldigvis et relativt begrænset fænomen. De rockere, vi før i dag har diskuteret, karakteriseres af rigspolitichefen som den eneste form for organiseret kriminalitet i Danmark. De indgår ifølge rigspolitiet i massivt omfang i organiseret kriminalitet. Men ser man på fremtiden og særlig i rigspolitichefens prognoser, tegner der sig et helt andet billede. I fremtiden vil organiserede kriminalitet i Danmark stige, for ifølge rigspolitichefen er der klare tendenser i retning af, at den professionelle kriminalitet i Danmark i stadig stigende grad organiseres. De kriminelle udvider deres aktivitetsområder, og internationaliseringen af kriminaliteten er stigende også i Danmark. Det ses bl.a. ved, at de grupper, vi har

i Danmark, indgår i netværksorganisering og samarbejder med udenlandske kriminelle grupper, og det intensiveres i disse år.

Det er derfor Socialdemokratiets holdning, at straffeloven skal moderniseres, og derfor har vi fremsat det her beslutningsforslag, som selvfølgelig også, som der var andre, der gjorde opmærksom på, skal ses i sammenhæng med vores ønske fra tidligere om at lave de her regionale indsatscentre til netop bekæmpelse af den organiserede kriminalitet.

Det er rigtigt, som der er nogle, der har sagt, at den danske straffelov i dag desværre ikke indeholder en definition af begrebet organiseret kriminalitet. Af straffelovens § 80 fremgår det godt nok, at hvis den kriminelle gerning er udført af flere i forening, vil dette som oftest være at anse som en straffeskærpelse omstændighed.

Men der er jo forskel på kriminalitet; det er det, der er pointen. Der er forskel på, om det er fire personer, der deltager i et overfald eller begår et rambuktyveri og så den internationale, organiserede kriminalitet, hvor netværk af personer med afsæt i forskellige lande foretager menneskesmugling, narkohandel og har andre smugleraktiviteter i Danmark. Det er det, der er organiseret kriminalitet i dag, og det er det, vi ønsker at ændre på med det her beslutningsforslag.

Principielt kan man sige, at Socialdemokratiets holdning er den, at hvis kriminaliteten ændrer sig, må lovgivningen selvfølgelig også ændres tilsvarende, det er fuldstændig klart. Og når de kriminelle og deres aktivitet bliver international, må vores straffelov selvfølgelig også indrettes herefter.

Der er ingen tvivl om, hvis man lytter til politi og andre myndigheder, at de kriminelle miljøer i de her år og særlig de internationale kriminelle miljøer er særdeles tilspidsningsdygtige. En af konsekvenserne er at insistere på, at Danmark skal have en central placering i en stadig mere åben verden, må være, at også straffeloven ændres.

Kl. 15.55

Vi kan være enige om, at enhver form for kriminalitet er fuldstændig uacceptabel. Den internationale kriminalitet flourer, og den er en massiv trussel mod det fundament, som vores velfærdssamfund bygger på. Den undergraver normerne og opfattelsen blandt almindelige mennesker af, hvad der er rigtigt og forkert, og derfor skal den selvfølgelig bekæmpes, uanset om det er indbrudstyven på den stille danske villa-

vej, menneskesmugleren i Somalia eller narkobaronen i Mellemamerikas bjerge. Hver og en skal de stoppes, og hver og en skal de bekæmpes.

Når kriminaliteten bliver international, er der behov for, at vores straffelov bliver ændret. Det er det, det her beslutningsforslag går ud på.

Per Dalgaard (DF):

Beslutningsforslag nr. B 23 falder godt i tråd med Dansk Folkepartis holdning til bekæmpelse af kriminalitet, nemlig en mere håndfast reaktion fra samfundets side, også når nye uacceptable discipliner indføres fra den store verden, og det gælder selvfølgelig, uanset om det er organiseret eller ikkeorganiseret kriminalitet.

Dansk Folkeparti finder også princippet om, at organiseret kriminalitet bør straffes hårdere end andre former for kriminalitet, ganske berettiget. Organiseret kriminalitet er betydelig mere samfundsskadeligt end kriminalitet begået af enkeltpersoner. Den er præget af en betydelig større råhed, den har alle aspekter for at kunne blive et korrupt element i hverdagen, og den bygger et samfund op i samfundet, endda et samfund, der lever af plat og svindel, afpresning og lyssky aktiviteter. Derfor er en kraftig og øget opmærksomhed på disse, jeg havde nær sagt udanske, tiltag værdt af opfordre til.

Jeg er derfor enig med forslagsstillerne i, at straffelovgivningen skal følge med udviklingen i samfundet, selvfølgelig skal den det. Og det er igen rart at høre, at Socialdemokratiet måske er kommet på andre tanker end tidligere.

I beslutningsforslaget står der en bemærkning, som er meget interessant. Det kan godt være mine ikke så mange års erfaring her i salen, der gør, at jeg har spørgsmål i den forbindelse, men der står noget om »straffeartens minimum«. Det lyder interessant. Hvad er det for et minimum, der her er tale om? Jeg troede ikke, der fandtes minimumsstraffe i dansk lovgivning. Det er bestemt noget, jeg godt kunne tænke mig at få afklaret. Det kan være, forslagsstillerne kan afklare det på et tidspunkt.

Det er jo ikke ukendt, at Dansk Folkeparti går ind for minimumsstraffe i det danske straffesystem i forbindelse med grov vold af forskellig art. Det har jo en ganske bestemt grund, nemlig at vi finder, at de straffe, der hidtil har været idømt for grov vold, er alt for små. Desværre har vi jo erfaret, at det tager lang tid at få dommerstanden til at opfange de signaler, der kommer herindefra.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre forslagsstillerne, hvad de egentlig mener med de ting, der står i forslaget bemærkninger om straffeartens minimum.

Jeg finder også de argumenter, som Venstres ordfører kom med, væsentlige at diskutere i udvalget: om det virkelig betyder, at politiets efterforskning bliver hæmmet, hvis man skal til at definere en række begreber, der skal være opfyldt, før man kan kalde det en organiseret kriminel handling. Det synes jeg vi skal have afklaret i udvalget.

En sidste ting, jeg mener er væsentlig i den her forbindelse, og som jo også hænger sammen med bl.a. det tidligere beslutningsforslag, er politiets ressourcer. Jeg er ikke sikker på – det er i hvert fald den erfaring, jeg har på baggrund af de udtalelser, jeg har fået fra politiet – at de nuværende ressourcer slår til i forbindelse med den øgede kriminalitet og den øgede efterforskning, der skal gennemføres. Så hvis forslagsstillerne også synes og mener, at politiets ressourcer i den her sammenhæng skal styrkes, kunne vi måske godt få noget ud af det.

Men lad os under udvalgsarbejdet se på, hvor godt vi kan få bearbejdet det pågældende forslag og få indført f.eks. minimumsstraffe. Så synes jeg, det er værdt at snakke om.

Kl. 16.00

Helge Adam Møller (KF):

Den Konservative Folketingsgruppe er ikke afvisende over for grundideen i dette forslag, men vi kan ikke støtte beslutningsforslaget i den foreliggende form, dels fordi det er revet ud af en større sammenhæng, dels fordi forslaget i nogle sammenhænge vil virke alt for blødt eller for mildt i forhold til nogle af de EU-rammeafgørelser, som vi jo selv har været med til at træffe. Det er nemlig rammeafgørelser, som betyder, at strafferammen for visse lovovertrædelser, der begås som en del af f.eks. organiseret kriminalitet, skal hæves med langt mere end de 50 pct., som beslutningsforslaget lægger op til.

Når jeg før sagde, at forslaget skal ses i en større sammenhæng, så skal jeg ikke lægge skjul på, at det undrer mig noget, at forslaget kommer fra Socialdemokratiet på nuværende tidspunkt. Dette hænger sammen med, at vi jo alle ved, at Straffelovrådet for ca. 3 år siden på Folketingets initiativ gik i gang med at foretage en samlet vurdering af hele straffeloven og herunder også de eksisterende strafferammer og de forskellige

typer af kriminelle handlinger, og hvordan de skulle straffes kontra hinanden.

Formålet med denne kulegravning var at komme med indstillinger til ændringer i straffeloven – eventuelle indstillinger, skal jeg måske sige. Og det er sådan, at det meget brede kommissorium, som Straffelovrådet fik i forbindelse med sit arbejde, også omfatter den problemstilling, som dette beslutningsforslaget vedrører, nemlig organiseret kriminalitet.

Derfor synes jeg i virkeligheden, at det er rimeligt, at Socialdemokratiet fastholder det synspunkt, de har haft det sidste år, nemlig at vi venter de få måneder, der er tilbage, til Straffelovrådet kommer med sit samlede udspil, men så ser jeg også frem til en spændende debat.

Når jeg før nævnte, at hvis man vedtog det foreliggende beslutningsforslag, så risikerede man, at den strafskærpelse på 50 pct., som forslaget lægger op til, i en række tilfælde vil være en alt for mild eller en alt for lav afgørelse, så hænger det jo sammen med det eksempel, som også justitsministeren nævnte. Vi har i dag en rammeafgørelse fra EU, der vedrører bekæmpelse af børnepornografi og seksuelt misbrug af børn, og den afgørelse forpligter samtlige medlemsstater, herunder også Danmark, til, at vi skal have en maksimum strafferamme på mellem 1 og 3 år.

Den samme rammeafgørelse siger også, at hvis børnepornografien eller misbruget sker som led i f.eks. organiseret kriminalitet, ja, så skal maksimumstraffen ligge imellem 5 og 10 år. Og det er altså ikke en forøgelse på kun 50 pct., som beslutningsforslaget lægger op til, men det kan være en forøgelse på helt op til 300 pct. eller mere, altså en tredobling af straffen.

Lad mig for god ordens skyld, som også andre ordførere har været inde på, og som forslagsstillerne også selv nævner i slutningen af bemærkningerne, nævne, at vi i straffelovens § 80, stk. 2, eller den paragraf, giver domstolene en mulighed for en væsentlig øgning af strafudmålingen, hvis den kriminelle handling begås af flere i forening.

Så det er i dag ikke sådan, heldigvis ikke eller selvfølgelig ikke, at rockerkriminalitet eller anden organiseret kriminalitet ikke kan straffes og ikke kan straffes meget hårdt og meget længe her i Danmark. Det kan den, og det skal den selvfølgelig også kunne i fremtiden.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Elisabeth Arnold, derefter fru Sandy Brinck og til sidst hr. Per Dalgaard i nævnte rækkefølge.

(Kort bemærkning)

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg hørte med interesse på hr. Helge Adam Møllers meget fornuftige ordførertale, hvor han appellerede til, at man ventede på Straffelovrådets færdiggørelse af deres arbejde og bad Socialdemokratiet om at holde fast på deres gamle standpunkt om, at man skulle vente på Straffelovrådet.

Nu har jeg siddet længe i Retsudvalget efterhånden og været til mange af de her debatter, og jeg kan konstatere: Regeringspartier ønsker at vente på Straffelovrådet, oppositionen gør det ikke.

Sådan er det altid – uanset hvem der har regeringsmagten. Og jeg kan konstatere, at det deprimerende facit er, at når det brænder på, når der er nogle debatter i samfundet, i offentligheden, så vil ingen vente på Straffelovrådet. For så vedtager man simpelt hen forhøjede strafferammer, hele molevitten, på tværs af både gamle og nye regeringspartier uden at vente på Straffelovrådet.

Jeg kan godt forstå, hvis de, der sidder i Straffelovrådet, en gang imellem føler sig lidt til grin.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det er hr. Helge Adam Møllers konstatering af, at det her forslag kan medføre, at det bliver for mildt, der får mig på talerstolen, for så tror jeg, vi har en misforståelse hinanden imellem.

Man kan jo godt hæve strafferammen for børneporno eller menneskehandel, sådan som EU kræver det, hvis det er det, der er tilfældet. Men det, vi ønsker, er, at der er en særskilt paragraf, der gør, at hvis børnepornografien eller hvis menneskehandel er en del af noget organiseret kriminalitet, jamen så lægges der oveni. Det er oveni.

Kl. 16.05

Vi synes faktisk, at der selv ved de meget, meget alvorlige kriminalitetstyper altså er stor forskel på, om de indgår i et netværk. Og det, der for os er målsætningen, er at komme netværket, bagmændene til livs. Derfor har det ikke noget at gøre med, at vi så kommer til at ligge lavere end det, EU rent faktisk kræver.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Nu siger hr. Helge Adam Møller, at straffene skal hæves, og det er godt, og de skal stige meget. Jeg vil spørge: Hvad hjælper det, hvis ikke dommerne dømmer det? Jeg synes, at de erfaringer, vi har med hensyn til de domme, der falder, viser, at der ikke tages hensyn til, at der skal hæves, eller at maksimumstraffen hæves. Hvad hjælper det, at maksimumstraffen hæves, når dommerne alligevel dømmer ud fra det, de altid har gjort? Har hr. Helge Adam Møller et forslag til, hvad vi gør ved det problem?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Først til fru Elisabeth Arnold. Jeg tror, det er en meget rigtig betragtning, fru Arnold har som hovedbetragtning, at regeringer ønsker at vente på Straffelovrådet og oppositionen det modsatte, sådan som generel holdning.

Når jeg alligevel har rimelig god samvittighed – og jeg hørte jo også tidligere i debatten, jeg tror, det var fru Sandy Brinck, der stillede et spørgsmål om det samme emne til Venstres ordfører – så er det, fordi vi jo fremsatte en række lovforslag, kort efter at vi var kommet i regering. Men der var jo den væsentlige forskel, hvis vi ser på dem og så eksempelvis det her forslag, at de forslag, vi fremsatte – nu nævner jeg dem sådan i flæng, bl.a. højere strafferammer for grov vold, højere straf for voldtægt, højere strafferamme for det, vi populært kalder »spritdrab«, altså uagtsomt manddrab – alle sammen var forslag til straffelovsændringer, som havde været diskuteret i dette Folketing i hvert fald 10 år, som havde været kulegravet i Retsudvalget, og hvor vi havde haft alle argumenterne for og imod. Jeg har selv været medforslagsstiller helt tilbage fra begyndelsen af 1990'erne, så det var ikke helt nyt stof.

Så til sidst til Dansk Folkepartis ordfører, hr. Per Dalgaard: Hvad hjælper det, hvis dommerne ikke dømmer? Det tror jeg nu også dommerne gør. Et af problemerne har jo været tidligere for at være helt ærlig, at gang på gang, hvor nogle i Folketinget har syntes, at dommerne dømte for mildt, så kunne man jo konstatere, at hver gang, der så var et konkret forslag om eksempelvis at hæve straffen for grov vold eller voldtægt, blev det stemt ned af et lille mindretal i Folketinget, og så må domstolene vel have fået den opfattelse, at de i virkeligheden dømte i overensstemmelse med Folketingets flertal.

Men nu er der kommet et nyt flertal, og et nyt flertal har vedtaget nogle nye strafferammer, og jeg er meget overbevist om, at dem vil domstolene selvfølgelig rette sig efter.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Det var en stor sejr, da vi i 1998 fik overtalt den daværende justitsminister til at give Straffelovrådet et kommissorium om at se på hele straffelovens strafferammer. Og det har været en kamp lige siden for dem at få lov til blot at arbejde stilfærdigt.

Vi har selvfølgelig haft det problem, da vi fik vedtaget den beslutning, at de nuværende regeringspartier ikke var med i beslutningen. De mente ikke, at Straffelovrådet skulle gå i gang med denne dybsindige overvejelse.

Jeg tror også, at Straffelovrådet har været ganske utilfredse med de ændringer af grundlaget for deres overvejelser her, der blev vedtaget lynhurtigt efter regeringens tiltrædelse, fordi det naturligvis må ændre på hele deres måde at strikke deres forslag sammen på, når man går ind og kommer med den type markante forhøvelser af strafferammerne.

Men hvis vi går ind og vedtager det her forslag, så tror jeg virkelig, at Straffelovrådet bliver rystet i sin grundvold, for det er jo en helt ny måde at tænke på, at man går ind på den her præcise måde, hvor vi har § 4, stk. 2, hvor man kan skærpe på baggrund af en konkret vurdering, og siger, at når de her betingelser er til stede, så skal man give en bestemt type dom. Det er en anden måde at tænke på end den måde, vi traditionelt tænker i det danske domstolssystem.

Kl. 16.10

SF mener ikke, at det her forslag bør gennemføres, for hvis Straffelovrådet skal have bare en rimelig mulighed for at kunne lave deres arbejde færdigt, så tror jeg, det er meget, meget vigtigt, at det her i hvert fald ikke bliver vedtaget. Den uro, det har givet deres arbejde fra foråret, tror jeg er rigeligt for dem.

Vi skal derudover have en meget grundig snak om: Hvordan er det egentlig, vi straffer? Når Straffelovrådet kommer med deres forslag, så bliver det: Hvor længe straffer vi, og for hvad straffer vi? Men derudover tror jeg også, det er meget vigtigt, at vi får den grundlæggende diskussion: Hvordan straffer vi på en sådan måde,

at det for det første har en afskrækkende virkning på mennesker – altså en generel afskrækning. Og for det andet: Hvordan sikrer vi så, at man derudover, specielt når det gælder det enkelte menneske, vi putter i fængsel eller på anden måde giver nogle sanktioner, ikke kommer ud igen som en endnu bedre kriminel? Og så skal vi naturligvis straffe lige præcis så meget, at pårørende oplever, at samfundet tager den pågældende type af kriminalitet alvorligt.

Det er de tre principper, vi skal straffe efter, og der synes jeg, det ville klæde det samlede Folketing, hvis man i højere grad tog den grundlæggende diskussion: Hvad er det så, vi gør, når vi konkret går ind og straffer? Vi ved jo, at der er i størrelsesordenen 43 pct. af dem, der kommer ind bag de stivede gardiner, der kommer ud og laver ny kriminalitet. Vi ved, at på trods af alle forskellige typer af forsøg på at lave forebyggelse så kommer der unge i fængslerne. Unge begår i stadigt stigende omfang grovere kriminalitet, end de tidligere har gjort. Hvordan forhindrer vi dem i det?

Når vi så taler om organiseret kriminalitet – det var også det, vi snakkede om under sidste forslag – hvordan forhindrer vi så, at de unge kommer i gang med den organiserede kriminalitet?

Alle de her spørgsmål synes jeg vi i højere grad skal satse på at få diskuteret frem for at gå ind og smadre Straffelovrådets arbejde.

Og så konkret til den diskussion, der var mellem hr. Per Dalgaard og hr. Helge Adam Møller: Det, der er vigtigt, er, at vi respekterer, hvad domstolene vurderer i konkrete sager. Hr. Per Dalgaard sidder jo ikke som dommer. Han sidder ikke og hører på, hvad det er for nogle beviser, der bliver lagt frem, hvad det er for nogle konkrete omstændigheder, der er foregået, hvor kriminaliteten er blevet begået, hvilke specielle konkrete forudsætninger den pågældende har osv.

Hvis hr. Per Dalgaard ville lære lidt om, hvad der foregår under en domstols sag, så tror jeg i virkeligheden, hr. Per Dalgaard ville blive meget sjovere at snakke med, når vi diskuterer retspolitik. Hr. Per Dalgaard er ganske ensidig i sin konkrete manglende viden, som afsløres hele tiden her fra talerstolen. Og til sidst glemmer man at høre efter, fordi det er de samme ord hver gang.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Efter disse barske bemærkninger tør man jo næsten ikke tage ordet til fru Anne Baastrup, men jeg forsøger alligevel.

Dommerne skal selvfølgelig være der og dømme. Vi har en tredeling af magten, og den vil Dansk Folkeparti på ingen måde forsøge at ændre på. Men jeg mener i forbindelse med dommerne og dommernes bedømmelse af vold, at vi bliver nødt til også at tage hensyn til bl.a. de forhold og de toner og takter, som folk ude i samfundet mener er ret og rimeligt. Og hvis man efterhånden gang på gang, når der bliver dømt, synes, at det er dog for groft, at det bliver så lav en straf, så bliver man altså nødt til at gøre noget herindefra også. Det er jo derfor, Dansk Folkeparti går ind for minimumsstraffe for i hvert fald at få – igen – et minimum sat ind, når det er grov vold, det handler om. Derfor.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er altså meget interessant, men den type af kriminalitet, som hr. Per Dalgaard altid snakker om, er vold. Hvis det nu var sådan, at hr. Per Dalgaard gad gå ind i en retssal, så ville han også kunne se, at ud over at der sidder en dommer, så sidder der to ved siden af, hvis det ikke er en tilståelsessag. De to er helt almindelige mennesker. Det er helt almindelige mennesker, der sidder og lytter til, hvad vidnerne siger, hvad den tiltalte siger, hvad forsvareren siger, hvad anklageren siger, og så sidder de så i øvrigt og snakker konkret om sagen, to helt almindelige mennesker sammen med dommeren, og så dømmer de. Så dømmer de i en konkret sag.

Jeg synes, hr. Per Dalgaard skal prøve det. Det er sjovt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

KL 16.15

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre er helt enig med justitsministeren, når hun siger, at vi skal vente på Straffelovrådet. Det var jeg også, dengang den tidligere justitsminister sagde, at vi skulle vente på Straffelovrådet. Jeg var utilfreds med den daværende opposition, når den sagde, at vi skulle gennemføre højere strafferammer, fordi det hastede nu. Og lige så vel er jeg utilfreds nu med,

at der er en opposition, der kræver højere strafferammer nu.

Jeg synes, det ville klæde Folketinget, hvis vi var enige om, at når vi har sat et udvalgsarbejde i gang, så venter vi også på det udvalgsarbejde, til der ligger en rapport, så vi kan lovgive på et oplyst grundlag. Det synes jeg ikke vi gør her.

I Det Radikale Venstre er vi meget med på at gøre organisering af kriminalitet til en skærpende omstændighed, vel at mærke hvis vi kan finde en klar og god definition på, hvad organiseret kriminalitet er. Jeg synes, at forudsætningen for, at man går videre, må være, at man får en definition, som er til at have med at gøre, så politiet og anklagemyndigheden kan arbejde efter den. Under den forudsætning vil vi gerne arbejde videre med det her.

Jeg synes, vi skulle vente på Straffelovrådet, selv om jeg godt ved, at den slags meget, meget jordbundne udtalelser ikke har en meget let gang på jorden i dette Folketing, som ofte kan enes om at lave noget hovsa, hvis der er gevinst i medierne på det.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten er meget enig i, at vi skal afvente Straffelovrådet, før vi ser på at hæve eller sænke strafferammer. Og som flere andre har været inde på, så er det jo sjovt, som rollerne er fordelt mellem regering og opposition, at man mener det samme, uanset hvem der sidder i regering, og uanset hvem der sidder i opposition. Så regeringen mener, man skal vente, og oppositionen vil have, det skal igennem nu. Undtagelsen er, at når regeringen synes, der er noget, den vil have gennemført her og nu, så skal det også gennemføres her og nu uden at afvente. Vi synes, det er fornuftigt, at man ser samlet på alle strafferammerne, som Straffelovrådet er i gang med.

Og så kan jeg simpelt hen ikke forstå, hvad formålet med Socialdemokraternes forslag er. Jeg har hørt det her med, at man vil ramme bagmænd osv. Men det har jo ikke noget med strafferammerne at gøre. Der er allerede i dag med de regler, vi har, mulighed for at straffe folk for organiseret kriminalitet og straffe bagmænd osv., og det er fastlagt, i hvilket omfang politiet har mulighed for at foretage efterforskning, i hvilket omfang vi har mulighed for at begrænse den organiserede kriminalitet. Det var det, vi talte om under det tidligere beslutningsforslag,

at vi skal holde en høring, hvor vi ser på, hvordan vi bedst muligt bekæmper organiseret kriminalitet, men det har strafferammerne altså ikke noget at gøre med.

Strafferammerne har noget at gøre med, hvor hårdt vi vil straffe. Det er jo ikke noget med, hvor meget man synes man skal lægge vægt på lov og orden-kriminalitet i forhold til befolkningen, eller hvad man vil ud og vinde stemmer på. Det har intet at gøre med; hvorvidt man kan bekæmpe kriminalitet, medmindre vi snakker om ydergrænserne af strafferammerne, for selvfølgelig har det en betydning, hvis man sætter dem så langt ned, at der næsten ikke er nogen straf, eller man forhøjer dem til livstidsstraf eller lignende.

Jeg forstår simpelt hen heller ikke formålet med at bruge EU's definition, for hvis man tager EU's definition, hvor man jo kan nøjes med nogle enkelte af de punkter, der er opremset, så ville vi komme i en situation, hvor tre mand, der begår bankrøveri og har planlagt det i forvejen og gør det for at tjene penge på det, ville være omfattet. Vi skulle jo helst have en definition af organiseret kriminalitet, hvor vi sikrer, at det, vi rammer, er den alvorlige organiserede kriminalitet og ikke det, at der er tre, der begår bankrøveri sammen. Vi skal have en definition, hvor vi sikrer, at det, man bruger ressourcerne på, også virkelig er det, der er farligt. Selvfølgelig skal bankrøverier opklares, men det er altså en helt anden boldgade end den alvorlige organiserede kriminalitet, medmindre det er en bande, der står bag.

Så EU's definition kan ikke anvendes som en fornuftig definition. Og hvis man ønsker en klar definition, så synes jeg, man skal sætte Straffelovrådet til at se på det, hvis ikke det kommer i den betænkning, der kommer her til foråret om strafferammerne samlet.

Så som det nok er fremgået, kan Enhedslisten ikke støtte beslutningsforslaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan heller ikke støtte Socialdemokratiets beslutningsforslag. Til også den seneste ordfører, fru Line Barfod, vil jeg dog sige, at strafferammer godt kan have en vis præventiv effekt efter Kristeligt Folkepartis opfattelse, også selv om de ikke er i yderområderne af strafferammerne. Men ellers er jeg da sådan set

meget enig i, at det jo ikke ligefrem er der, forebyggelsen måske er allerstørst, når det kommer til stykket.

Men vi synes, det er såre fornuftigt, som flere ordførere har sagt, at vi afventer Straffelovrådets betænkning, når den kommer, og så også ser på strafferammerne her i forbindelse med organiseret kriminalitet. Vi har jo selv medvirket til, at Straffelovrådet blev sat i gang med at vurdere strafferammerne mere generelt, og vi kan jo så glæde os over, at regeringen i denne her omgang også synes, at det er såre klogt at afvente Straffelovrådets arbejde.

Kl. 16.20

Det var jo ikke ligefrem det, man lagde op til skulle ske, da vi i foråret behandlede en lang række strafskærper, men jeg glæder mig da over, at man nu er indstillet på at afvente det formentlig kloge arbejde, der er ikke grund til at tro andet, som vil komme ud af det, som Straffelovrådet diskuterer i øjeblikket. Og lad os andre også gøre det.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Sandy Brinck som ordfører for forslagsstillerne.

Sandy Brinck (S):

Den danske straffelov indeholder i dag ikke en definition af begrebet organiseret kriminalitet. Af straffelovens § 80 fremgår det, at hvis en kriminel gerning er udført af flere i forening, så er det at anse som en skærpende omstændighed.

Men der er efter vores opfattelse forskel. Der er forskel på, om fire personer deltager i et overfald eller begår et rambuktyveri, og så den internationale kriminalitet, hvor et netværk af personer med afsæt eventuelt i forskellige lande begår menneskesmugling, narkohandel og andre grove ting. Det er det, der er den organiserede kriminalitet. Det er det, der er udfordringen.

For os er holdningen klar og bør fremgå af straffeloven, nemlig at dette er værre, meget værre. Og der er ingen tvivl om, at de kriminelle miljøer er særdeles tilpasningsdygtige. En af konsekvenserne er selvfølgelig, at vi fra dansk side insisterer på et stadig mere omfattende internationalt samarbejde i det praktiske, men også, at vi ændrer vores lovgivning sådan, at den passer med virkeligheden.

Ministeren afventer Straffelovrådets arbejde, men har nogle tilkendegivelser i forhold til en forhøjet strafferamme omkring organiseret kriminalitet.

Jeg ved ikke, om vi helt har opfattet det korrekt, men jeg tror, der er en forskel på det, ministeren siger, og det, vi siger i forhold til, at vi gerne ser en generel paragraf, som tager højde for alle de forskellige former, organiseret kriminalitet kan ske på. Vi ønsker, at vi meget målrettet går efter bagmændene.

Til Dansk Folkeparti, som spørger til side 2 i bemærkningerne, hvor der står noget med strafferammens minimum – det er andet afsnit i anden spalte på side 2 – så er det sådan set en beskrivelse af forholdene i dag, så det har ikke noget at gøre med, at vi skulle have ændret holdning.

Så vil jeg godt gentage det, som var en del af debatten med den konservative ordfører. Det er jo ikke sådan, at vi oplever den her paragraf, som vi foreslår, som en, der slår alt andet af banen i forhold til specifikke kriminalitetstyper som menneskesmugling, børnepornografi og andre ting, vi har et fælles ansvar for, en fælles opgave i forhold til sammen med vores EU-partnere.

Det her er en paragraf, som skal lægge noget oveni. Der må jeg sige til diskussionen omkring Straffelovrådet, at ud over, at fru Elisabeth Arnold selvfølgelig kan have ret i en del af sin analyse, så ser jeg altså en væsentlig forskel på, når man går ind og hæver en enkelt strafferamme på et område og så her, hvor vi faktisk ikke nævner et antal år, men nævner et forholdstal – et forholdstal, som vi går ind på.

Det handler for os at se om at være på forkant med udviklingen, og når vi tidligere har beholdt os meget til Straffelovrådet, så er det jo for netop ikke at skabe ubalance i straffeloven, og derfor er det her altså af en anden karakter set med vores øjne.

Enhedslisten kan ikke se formålet, og Kristeligt Folkeparti var også inde på, at strafferammer jo ikke i sig selv er præventive. Til det vi jeg sige, at det er jeg sådan set enig i, men hvis strafferammer har nogen som helst form for præventiv virkning, så er det netop over for de folk, som er hjernerne bag store netværk, og som sidder og laver kalkuler på, om det nu kan svare sig eller ikke kan svare sig.

Jeg er helt enig i betragtningen, når det handler om affektionskriminalitet, volden, eller hvad der nu måtte ske på værtshuset, men dér, hvor man sidder og regner den ud og skubber de små fisk foran sig, mener jeg sådan set godt, der kan være en præventiv effekt i en strafferamme.

Dermed vil jeg også sige til Enhedslistens ordfører, at når vi har valgt EU's definition, som altså kræver seks af de samlede kriterier og derfor også sørger for, at det netop er den alvorlige organiserede kriminalitet, er det jo netop i en erkendelse af, at denne her kriminalitetstype er international.

Kl. 16.25

Det er noget, vi skal løse i fællesskab, og derfor var der en oplagt mulighed for at bruge de kriterier, som vi i forvejen i EU-samarbejdet arbejder ud fra. Det var det mest nærliggende, det er det, vi har foreslået.

Vi ser frem til et udvalgsarbejde, hvor vi kan kigge nærmere på det, og hvor vi selvfølgelig også vil bruge lejligheden til at spørge mere ind til, hvad det er, ministeren har tænkt sig at komme med. Vi fornemmer, at der er en vis enighed, og det håber vi så kan bruges konstruktivt.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Blot for en ordens skyld: Enten har jeg ikke udtrykt mig klart, eller også tror jeg, fru Sandy Brinck har misforstået mit ordførerindlæg, for jeg sagde rent faktisk, at jeg mener, at straffesammerne kan have en præventiv effekt eller betydning. Det anerkender jeg, så det vil jeg godt sætte på plads, hvis jeg ikke skulle have udtalt mig tydeligt nok tidligere desangående.

Men dertil vil jeg så godt tilføje, at det måske i nok så høj grad er et spørgsmål om, hvorvidt organiserede kriminelle som andre ser en mulighed for, at det, de gør, rent faktisk bliver opdaget. Det tror jeg er meget afgørende. Det er måske nok så meget her, vi kunne sætte yderligere ind i forhold til at opnå nogle præventive effekter.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Til hr. Jann Sjursen må jeg sige, at det er vi jo fuldstændig enige i, og det er sådan set også derfor, at vi i dag har behandlet to forslag fra socialdemokratisk side, og der kommer flere, det kan vi godt allerede nu advisere.

Det er ikke noget, der kan stå alene, lige så vel som indsatscentret plus den her straffelovsparagraf heller ikke kan stå alene. Det kræver også en meget bedre forebyggende indsats og en meget bredere indsats, hvor civilsamfundet er med.

Der er ingen af de her ting, der kan stå alene. Det tror jeg faktisk er den væsentligste pointe også fra rigspolitichefen, nemlig at det er et sam-

fundsmæssigt problem, alle må deltage, og alle tangenter skal der spilles på. Så det skal ses i den sammenhæng.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 25:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af mulighederne for at få meddelt fri proces.

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.
(FremSAT 31/10 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget fra SF opfordrer regeringen til inden udgangen af året at ændre fri procesordningen, således at indtægtsgrænserne for fri proces kommer til at omfatte 60 pct. af befolkningen, at der lægges mindre vægt på ansøgerens udsigt til at vinde sagen og mere vægt på, om der er en rimelig grund til at føre proces, og at der oprettes en uvildig ankeinstans, som kan behandle klager over afslag på ansøgning om fri proces til retssager mod det offentlige.

Forslaget berører altså nogle af de helt centrale spørgsmål i fri procesordningen, både hvor indtægtsgrænserne skal gå, hvilken indholdsmæssig betingelse, der skal stilles, og også hvem der skal behandle sagerne.

Disse spørgsmål indgår alle i de overvejelser, som Retsplejerådet i øjeblikket foretager. Som led i arbejdet med reform af den civile retspleje foretager Retsplejerådet nemlig i øjeblikket en samlet gennemgang af alle de økonomiske ord-